

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Ari Dane
Titel: Marianne Ronsberg
Druk: 1
138 blz.

Marianne Ronsberg, het dochttertje van Ds. Ronsberg, was ongesteld, en dat, terwijl het binnenkort Zendingsfeest zijn zou, waar ze zoo gaarne heen wilde, niet het minst om mee te doen aan de bediening van de cantine, met al de voorbereiding, daaraan verbonden. Dientengevolge was ze nog al ongeduldig, wat haar genezing niet in de hand werkte. Toch wist ze gedaan te krijgen, dat de regelingsvisite in de huiskamer werd gehouden, terwijl zij deze op haar bed bijwoonde. Ofschoon de drukte, aan een en ander verbonden, gepaard met haar opwindung, temperatuursverhooging bracht, was ze toch, toen de dag van het feest gekomen was, zoover, dat ze er aan deelnemen kon; te meer verblijdend, wijl de Koningin ook aanwezig zou zijn. Nadat de gewone spreekbeurten vervuld waren, was voor de jongeren wel het glanspunt van het feest de toespraak tot de kinderen, door Mevrouw van der Laede (de echtgenoot van een Indisch bestuursambtenaar), en de gesprekken, die zij met de jongens en meisjes hield om ze te leeren, hoe ook zij in staat waren, veel voor de Zending te doen en op welke wijze ze dat behoorden te verrichten. De Uitgever heeft eer van zijn werk: 't is een lust der oogen, zooals het boekje er uit ziet. De plaatjes, met onderschrift, zijn over het algemeen uitstekend geslaagd. Het boekje is verdeeld in 10 hoofdstukken zonder opschrift. Wie van den stijl der nieuwere litteratuur houdt, kan hier te gast. Wij voor ons sympathiseeren er niet mee. Een stijl als dit boek heeft, is voor velen ongewoon en zwaar. Merkwaardig is, dat deze moeilijk te lezen stijl (en dat nog wel in een kinderboek!) juist gevolg is van des Schrijvers streven naar natuurlijkheid. De abrupte taal van het dagelijksche leven, die door kinderen en grooten wordt gesproken, wordt er natuurgetrouw in nagebootst, en wijl juist in die onvoltooide en afgebroken zinnen een gebaar of een accent schier alles doet, en deze natuurlijk in de geschreven taal worden gemist, is deze lectuur vermoeiend. Het boek wemelt van gedachtestrepen en gedachtestippen; alleen daardoor zien de bladzijden er onaangenaam uit. Toch heeft dit boekje ook zeer goede kwaliteiten. De Schrijver heeft een diepen blik in het kinderhart geslagen. Tal van fijne, kleine trekjes van illustratieve waarde en psychologisch doorvoeld, verrijken dit verhaal. Het kinderleven is hier verdienstelijk geteekend, met al de verhoudingen tot ouders, broeders, zusters, vrienden en vriendinnen, waaraan het leven zoo rijk is. In dat opzicht worden de jeugdige lezers en lezeressen een kring binnengeleid, waar voor hen veel te leeren valt. Ook de slotsamenkomst van het Zendingsfeest, onder leiding van Mevr. v. d. Laede, is een mooi gedeelte. Eindelijk mag het een niet geringe verdienste heeten, dat de rechte liefde tot de Zending er door opgewekt worden kan. Dit neemt echter niet weg dat wij het bezwaarlijk kunnen aanbevelen. Jongere meisjes en jongens van H.B.S. of Gymnasium vinden het misschien aardig, maar voor Zondagsschoolkinderen is dit boekje stellig ongenietbaar.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1917
